

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212204831
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6212204831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľa O. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. W., H. W. XX, proti odporkyňi Y. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. W., H. W. XX, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom X., O., nar. XX. XX. XXXX a K., nar. XX. XX. XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 7P/137/2012 - 31 zo dňa 15. 10. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou a zverenia maloletých detí na čas po rozvode do osobnej starostlivosti odporkyne s tým, že navrhovateľ bude prispievať na maloleté deti výživným po 100,- EUR mesačne. Okresný súd konal o návrhu, v ktorom navrhovateľ poukazoval na finančné problémy, pre ktoré v manželstve s odporkyňou vznikali hádky, keď navrhovateľ zistil, že ho v týchto veciach odporkyňa klamala a zavádzala. Odporkyňa uzavrela niekoľko zmlúv o úvere, ktoré následne nesplácala a skončili exekučným konaním. Napriek tomu, že odporkyňa pracovala, jej príjem rodina nepociťovala a všetky náklady domácnosti navrhovateľ znášal sám. Navrhovateľ žil v strese, bral lieky, navštevoval psychiatra a k odporkyňi pociťoval neprekonateľný odpor. Okresný súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 05. 12. 1998 vo Veľkom Krtíši. U oboch účastníkov ide o druhé manželstvo a pochádzajú z neho dve maloleté deti, O., nar. XX. XX. XXXX a K., nar. XX. XX. XXXX. Navrhovateľ ani odporkyňa inú vyživovaciu povinnosť nemali. V spoločnej domácnosti s nimi žil aj plnoletý syn odporkyne narodený z jej predchádzajúceho vzťahu. Konštatoval, že účastníci konania žili v spoločnej domácnosti, spoločne zabezpečovali potreby maloletých detí, spolu hospodárili a intímne žili. Navrhovateľ bol zamestnaný v spoločnosti Nectel, s. r. o., Bratislava, s priemerným zárobkom 1.310,- EUR mesačne, poberal daňový bonus na dve deti 42,06 EUR. Pracoval v týždenných turnusoch, počas víkendov sa zdržiaval doma. Odporkyňa bola zamestnaná v Domove dôchodcov a sociálnej starostlivosti Veľký Krtíš, jej príjem bol 350,- EUR mesačne. Pred tromi rokmi mali navrhovateľ a odporkyňa finančné problémy, ktoré však vyriešili dohodou tak, že nákupy do domácnosti zabezpečuje navrhovateľ a počas týždňa odporkyňa. Z ich výpovedí okresný súd zistil, že počas trvania manželstva sa vyskytovali drobné nezhody týkajúce sa financovania rodiny. Nezhody však neboli natoľko závažné, aby podstatne narušili vzájomné vzťahy, lebo účastníci napriek tomu po celú dobu spolu žili ako manželia, spoločne hospodárili, spoločne zabezpečovali potreby rodiny a výchovu maloletých detí, spolu intímne žili. Odporkyňa má navrhovateľa stále rada. Účastníci majú k svojim deťom dobrý vzťah, spoločne sa o ne starajú. Preto vzťahy medzi manželmi nemohol okresný súd hodnotiť ako vážne narušené, pre ktoré by nemohlo manželstvo plniť svoj účel. Rozvod by bol aj v rozpore so záujmami maloletých detí.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 18, 22 a 23 Zákona o rodine. Účastníkom konania náhradu trov nepriznal s poukazom na § 144 OSP.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal otec včas odvolanie. Okresnému súdu vytýkal nesprávne skutkové a právne zistenia. V odvolaní zopakoval dôvody, ktoré uviedol v konaní pred okresným súdom. Odporkyni, ktorej s dôverou zveril rodinný rozpočet a hospodárenie s prostriedkami, ktoré navrhovateľ zarobil v rokoch 2000 až 2009, dokázala bez jeho vedomia minúť pre vlastné potreby. Celkový objem záväzkov bol spolu 35.000,- EUR vrátane trov exekúcií, o ktorých sa navrhovateľ dozvedel dodatočne, keď mu exekútor siahol na mzdu. V dražbe, ktorá bola v dôsledku nesplácania úveru pre VÚB, takmer prišli o dom. O neuhradení poisťného na životné poistenie sa dozvedel, až keď si uplatnil nárok na plnenie z titulu úrazu, ktorý utrpel v roku 2008. Odporkyňa si požičiavala peniaze aj od príbuzných navrhovateľa. Doteraz k vyrovnaniu podlžností nijako neprispela, navrhovateľovi nebola ani len psychickou oporou v čase, keď bol jediným zarábajúcim členom domácnosti a musel platiť dlhy a živiť rodinu. Vzniknutá situácia trvá už viac ako 6 rokov a spôsobilá, že navrhovateľ absolútne stratil voči odporkyni dôveru, jeho city voči nej ochladli a pri pobyte v spoločnej domácnosti vznikajú len nedorozumenia a hádky, čo navrhovateľa psychicky vyčerpáva. Chýba mu pocit rodinného zázemia. Odporkyňa, pokiaľ nešlo o materiálne zabezpečenie a jej záujem na majetkovom profite, neprejavovala o osobu navrhovateľa žiadny skutočný záujem, rovnako ani o riešenie spoločných problémov.

Tvrdenia odporkyne, ktoré si osvojil súd, vrátane intímneho spolužitia, neboli prejavom citovej náklonnosti. Navrhovateľ si je vedomý, že jeho zárobok bol nepomerne vyšší, a že odporkyňa sa rozhodujúcou mierou starala o domácnosť a deti. Je pravdou, že otázku hospodárenia majú vyriešenú tak, že navrhovateľ hradí náklady spojené s užívaním domu, financuje aj konkrétne veci, ktoré chcú a potrebujú deti a prispieva na stravu sumou 100,- EUR týždenne cez víkend, keď sú všetci doma. Na starostlivosti o deti sa cez víkendy podieľajú obaja manželia, ale s výnimkou dovolení nemajú spoločný program, ako to prezentovala odporkyňa. Manželstvo trvá už 15 rokov a s návrhom na rozvod čakal len kvôli deťom a tomu, že s odporkyňou sa počas pracovného týždňa vôbec nevidia. Záujmy maloletých detí nemôžu byť jediným dôvodom pre zachovanie manželstva. Manželstvo je však len formálne a rodina nefunguje. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, preskúmal vec a odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2, písm. a) OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.1, 2 OSP napadnutý rozsudok podľa § 219 ods.1 OSP potvrdil ako.

Podľa § 18 zák. č.36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. Podľa odseku 2 o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 20 ods. 1 Zákona o rodine každý z manželov je oprávnený zastupovať druhého manžela v bežných veciach, najmä prijímať za neho bežné plnenia. Konanie jedného z manželov pri obstarávaní bežných vecí rodiny zaväzuje obidvoch manželov spoločne a nerozdielne. Podľa odseku 2 ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak druhý manžel tieto účinky proti inej osobe výslovne vylúčil a ak to bolo tejto osobe známe.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Podľa odseku 3 súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Odvolačný súd na dôvody uvedené v rozhodnutí okresného súdu v zásade poukazuje a stotožnil sa s nimi v zmysle § 219 ods. 2 OSP. Kategorické tvrdenia otca uvedené v odvolaní sa týkajú jeho hodnotenia a pripomínania si minulého obdobia, kedy sa v otázkach spoločného hospodárenia a spravovania financií zrejme spoliehal na odporkyňu, prípadne v tomto smere neuplatnili potrebnú komunikáciu a vzájomne dohodnuté pravidlá. Z tohto potom vyvodzuje aj svoje zdravotné, resp. psychické problémy. Navrhovateľ sa však nijako nevyjadril k tomu, prečo uvedený stav, ktorý podľa jeho vyjadrenia vznikol v rokoch 2000 až 2009, mohol vzniknúť bez jeho vedomia. Navrhovateľ návrh na rozvod odôvodňoval výlučne skutočnosťami, ktoré majú základ v spoločnom hospodárení a nakladaní s prostriedkami získanými počas manželstva účastníkov konania. Navrhovateľ sám konštatoval, že uvedené problémy boli vysporiadané a manželia majú zaužívaný model hospodárenia a starostlivosti o spoločnú domácnosť. Navrhovateľ neuviedol žiadny dôvod rozvratu, ktorý by sa týkal neusporiadaného spôsobu života odporkyne alebo zanedbávania starostlivosti o ich maloleté deti, ktoré by mali na rodinu negatívny vplyv. Jeho tvrdenia, že manželstvo s odporkyňou nefunguje a je len formálne, neboli dokazovaním ani vyjadreniami účastníkov konania preukázané. Odporkyňa s návrhom na rozvod nesúhlasila. Manželstvo nie je výlučne hospodárskou jednotkou. Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. V čase rozhodnom pre posúdenie návrhu navrhovateľa na rozvod manželstva nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že vzťahy medzi ním a odporkyňou boli tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Navrhovateľ nepreukázal, že manželstvo s odporkyňou je formálne a rodina nefunguje. Nevyvrátil záver okresného súdu, že nezhody medzi ním a odporkyňou neboli natoľko závažné, aby podstatne narušili vzájomné vzťahy, lebo účastníci napriek tomu po celú dobu spolu žili ako manželia, spoločne hospodárili, spoločne zabezpečovali potreby rodiny.

Okresný súd správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Odvolačný súd v ďalšom len poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

Podľa § 144 OSP účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, pretože účastníci konania náhradu trov návrhom neuplatnili (§ 151 ods. 1 OSP) a v zásade im ani náhrada trov s poukazom na § 144 OSP nepatrí.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.